

Pikduras Vienaragių šalyje. Antra dalis

Lenia Major - Vayounette

Vargšas Pikduras negali atgauti žado. Pirmiausia jį pasičiupo viesulas, čaižė lietus, dabar virš jo palinko trys dideli nematyti gyvūnai, kurių ragai ilgesni net už Firoto, stipriausiojo triceratopso, ragą! Keistųjų gyvūnų ilgos stiprios kojos, jie moka skraidyti ir turi didelius dantis.

Mažajam dinosauriukui viskas aišku: didieji siaubūnai jį pagrobė ir dabar suris.

Pasprukti tikrai nepavyks, nes šie jį apsupo iš visų pusių.

– Maldauju, neėskite manęs! – tyliai sako Pikduras susirietęs į kamuoliuką. –
Aš mažas, mano oda kieta, manimi nepasisotinsite, o paskui jums skaudės pilvą...

Jis be galo nustemba išgirdęs garsų juoką.

Tuomet prabyla Perlė:

– Nebijok, mes, vienaragiai, maitinamės augalais bei vaisiais
ir neketiname tavęs skriausti!

Pikduras negali patikėti savo ausimis.

– Tikrai? Tai kodėl jūs mane pagrobėte?

– Todėl, kad mes vienaragiai, – pakartoja Šešėlė. – Mūsų užduotis padėti kitiems.
Išgirdome tavo pagalbos šauksmą ir privalejome tave išgelbėti.

Gimtadienio gėlė

Lenia Major - Laure Macotta

Mažoji Dalija suka galvą,
kaip nustebinti mamytę artėjančio
gimtadienio proga.

– Gal suskinti milžinišką nuostabiausių gėlių puokštę? – svarsto
vienaragiukė. – Mama taip mėgsta gėles!
Bet puokštę ji jau dovanojo pernai...

– Reikia šio to originalesnio! Taigi: mama labiausiai už viską myli gėles, draugus ir... mane. Gal man persirengus gėle?

Ypač jei padės draugai!

Pirmiausia Dalijai į galvą ateina drugeliai.

– Sveiki, drugeliai! Ar galite man pagelbėti?

Vienaragiukė išdėsto savo sumanymą: drugeliai pleventų jai virš galvos kaip margaspalvių gėlių karūna.

– Jūs tokie puošnūs! Kai mosuojate sparneliais, esate panašūs į žiedlapius vėjyje!

Drugeliams ši mintis labai patinka, tad jie spiečiasi aplink Dalijos ragą.

Bet jai atrodo, jog kažko trūksta: drugeliai mažučiai, reikia didesnių gėlių!

– Kodėl tau nepasišnekučiavus su šikšnosparniais? – siūlo drugeliai.

– Ačiū, bičiuliai, – dėkoja vienaragiukė ir keliauja į urvą.

Prie jūros

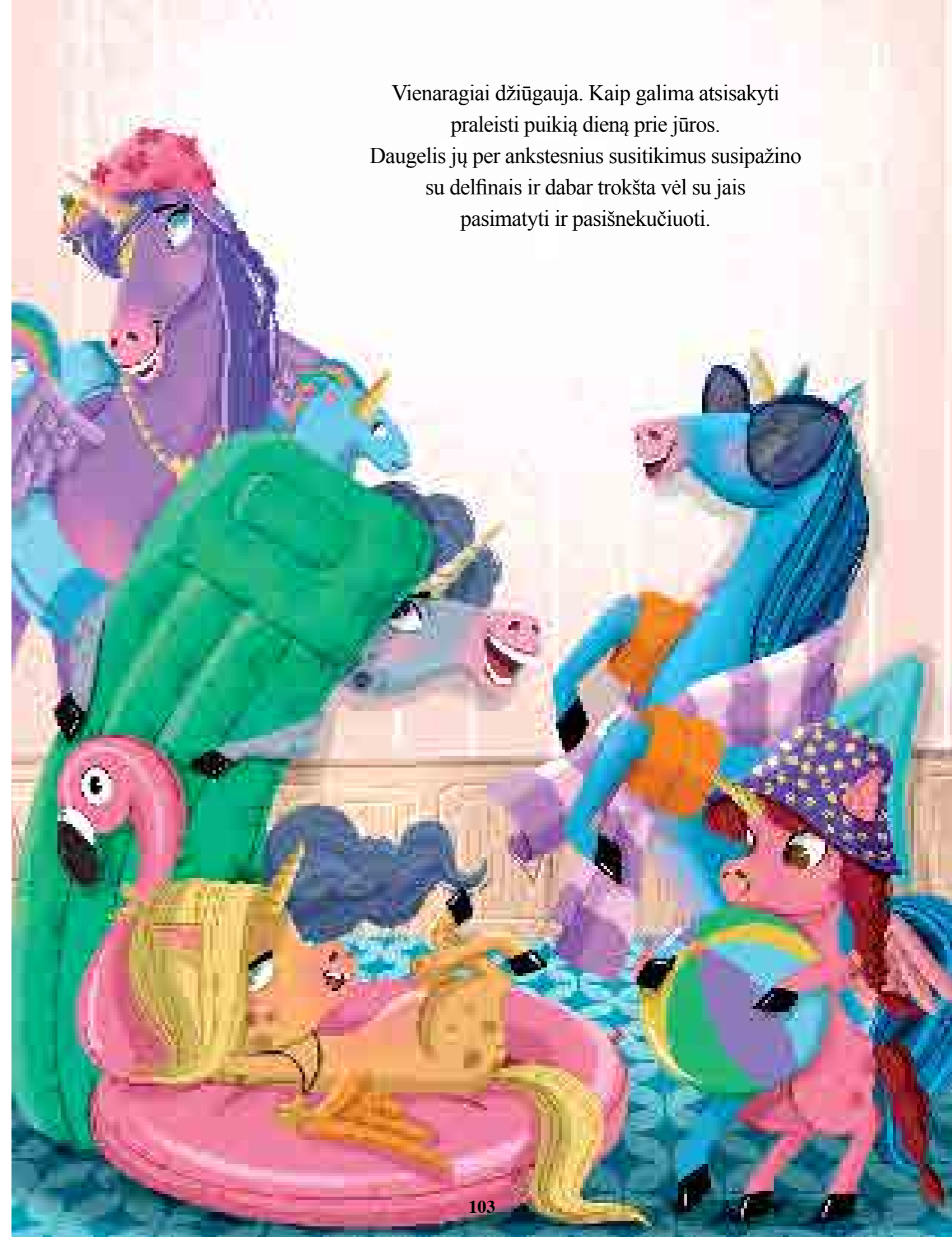
Lenia Major - Stephanie Alastra

Paštininkas varnas Plumyras įteikia vienaragiams laišką.
Žilaplaukis jį garsiai perskaito visiems susirinkusiems.
Laiške rašoma, kad karalius Safyras kviečia
vienaragius į šventę pirmąją vasaros dieną.

- Kas tas karalius Safyras? – tyliai klausia mažasis Friskis vyresnės sesutės.
– Delfinų karalius, – atsako ši.
– O kas tas elfinas?
– Ne elfinas, o delfinas. Tai žinduolis, kaip ir mes, bet atrodo kaip didelė žuvis ir gyvena vandenyje.
– Tylos! – pažvelgęs į juos sako Žilaplaukis. – Aš dar nebaigiau skaityti! Karalius ketina surengti vandens žaidynes ir tikisi, kad ši puiki šventė dar labiau sustiprins draugystę bei bendradarbiavimą tarp abiejų tautų.

Vienaragiai džiūgauja. Kaip galima atsisakyti praleisti puikią dieną prie jūros. Daugelis jų per ankstesnius susitikimus susipažino su delfiniais ir dabar trokšta vėl su jais pasimatyti ir pasišnekučiuoti.